

at modvirke, at ikkefinansielle aktiviteter kan påføre den finansielle del urimelige risici.

Med lovforslagene åbnes der samtidig mulighed for, at to finansielle virksomheder inden for samme lovområde fremover kan have en bestemmende indflydelse.

Selv om lovforslagene indeholder mange ændringer, er der næppe mange, der er uenige i, at det, som tiltrækker den største opmærksomhed, er forslaget om videregivelse af kundeoplysninger. Her synes jeg, man skal være opmærksom på – og når vi læser dagbladene for øjeblikket, ved jeg ikke, om de er opmærksom på det – at eventuelle yderligere ændringer afventer Justitsministeriets lovforslag om behandling af personoplysninger.

De tre forslag rummer en videreførelse af nuværende regler for videregivelse af kundeoplysninger til andre finansielle virksomheder inden for en koncern. Det drejer sig om de såkaldte sædvanlige oplysninger som kontohavers navn, adresse, stilling og personnummer, og hertil kommer oplysninger af økonomisk art som kontienes art, antal og størrelse.

Udvidelsen består i, at der fremover kan videregives fortrolige oplysninger, der ikke vedrører rent private forhold, når moderselskabet er en finansiell virksomhed og det er til brug for styringen af en koncern. Her drejer det sig bl.a., hvor et pengeinstitut indgår, om personers indtægts- og formueforhold, restancer og eventuelle hensættelser.

Det er væsentligt at pointere, at videregivelse knytter sig til styrelsen af risici og ikke må benyttes til markedsførings- eller kunderådgivningstiltag. Oplysning om eksempelvis sociale problemer, familiestridigheder, politiske eller religiøse overbevisninger må ikke videregives.

Den nuværende bestemmelse om samtykke fra kunden til videregivelse af oplysninger videreføres, og det er væsentligt at påpege, at samtykket skal være specifikt, det skal fremgå, hvilke oplysninger der videregives og hvorfor. Kunden skal reelt kende samtykkets indhold, og i tvivlstilfælde er det pengeinstituttet, der skal bevise, at der foreligger et samtykke.

Ud over de forslag, der vedrører alle tre love, så giver lovforslag nr. L 112 Finansieringsinstitut for Handel og Håndværk adgang til i højere grad at udbyde de samme ydelser som pengeinstitutter, en helt naturlig mulighed set i lyset af udviklingen inden for denne sektor. Fremover skal pengeinstitutter ikke mere indberette

aktiebesiddelser i andre pengeinstitutter eller meddele, når repræsentationskontorer lukker.

Dette forventes at give en administrativ besparelse på 200 timer årlig, og vi er jo mange her i Tinget, som er glade for, at vi kan lave administrative besparelser.

Ændringer i realkreditloven, nr. L 113, betyder, at bestemmelserne om stemmeretsbegrænsning ophæves, dog således, at det bliver op til instituttet at bestemme, om man vil bevare, indføre eller ophæve en stemmeretsbegrænsning. Og med baggrund i den såkaldte indkapslingsmodel for sparekasser, som giver disse muligheder for omdannelse til aktieselskaber, indføres den samme mulighed for realkreditinstitutioner, ligesom en justering af det såkaldte balanceprincip i realkreditloven sandsynligvis vil være med til at give disse institutter bedre konkurrencemuligheder også internationalt.

I det sidste forslag, nr. L 114, gennemføres et par ændringer ud over de fælles, nemlig at deposita indbetalt af kunder i en konkurssituation vil være separatistkrav, og fondsmaægjerselskabers mulighed for at placere selskabets ansvarlige kapital i børsnoterede værdipapirer og andele i investeringsforeninger udvides til også at gælde papirer optaget til handel på de såkaldte regulerede markeder.

Til slut giver lovforslaget erhvervsudviklingsforeninger muligheder for at investere i unoterede værdipapirer.

Vi kan i Socialdemokratiet støtte de fremsatte lovforslag, og vi ser frem til en god og konstruktiv udvalgsbehandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har nu følgende tre korte bemærkninger: Hr. Frank Aaen, hr. Ole Sohn og hr. Ole M. Nielsen. Hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Den socialdemokratiske ordfører er fuldt bevidst om, at det største problem ved de lovforslag, vi behandler nu, er, at kundeoplysninger kan flyde fra den ene virksomhed til den anden inden for en finansiell koncern, og han prøver så at fortælle, at det behøver man ikke at være så bange for af den og den grund. Jeg er ikke særlig overbevist af forsikringerne om, hvorfor vi ikke behøver være bange for, at det kan ske.

Men når nu det er et problem, som også Socialdemokratiets ordfører anerkender, forstod